

سید مرتضی

نشست علمی:
**تقویت نقش موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی در تجارت
منصفانه و فراگیر**

ارایه دهنده:
فرزانه نجفیان
اردیبهشت ۱۳۹۸

گروه پژوهشی:
تجارت و سیاست‌های حمایتی

گزارش شرکت در دوره‌های بین‌المللی:

برگزار کنندگان دوره:

تاریخ برگزاری دوره:

۲۴-۲۲ مرداد ۱۳۹۶

محورهای اصلی کارگاه:

❖ مقدمه

❖ حمایت‌های تجاری و آزادسازی

❖ افزایش منطقه‌گرایی و سیستم چند جانبه

❖ اصول، رویکردها و روش‌های مذاکره در موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی

❖ پیاده‌سازی و اجرای موافقت‌نامه تجارت ترجیحی

❖ مدیریت آثار آزادسازی تجارت؛ توصیه‌ها و تنظیم تجارت

مقدمه

هدف دوره:

- این پروژه با هدف حمایت از کشورهای عضو در طراحی و اجرای استراتژی‌ها و سیاست‌های مرتبط با توسعه پایدار، عادلانه و فراگیر در کشورهای مختلف (از جمله: بنگلادش، مغولستان، میانمار و ویتنام) اجرا شده است.

دستاورد:

- زمینه‌ای برای آموزش دولت‌ها فراهم می‌کند تا درک مضاعفی از مفهوم تجارت و موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی داشته باشند و دریابند که چگونه موافقت‌نامه‌های تجاری به توسعه اقتصادی و اجتماعی آنها کمک می‌کند.

مقدمه

تجارت به عنوان موتور رشد تجارت بین الملل - از نظریه ریکاردو تا قرن ۲۱

چرا کشورها تجارت می کنند؟

دیدگاه سنتی: تجارت بر اساس مزیت‌های نسبی

دیدگاه مدرن: بهره بردن از مزیت‌های زنجیره‌های ارزش جهانی و تجارت بین الملل

مقدمه

مفاهیم مختلف «مزیت»

نظریه ریکاردو:

مزیت نسبی از طریق تفاوت در بهره‌وری نیروی کار حاصل می‌شود؛
آزادسازی تجارت منجر می‌شود به:

- یکسان‌سازی قیمت‌های نسبی جهانی
- تخصیصی سازی به‌وسیله مزیت‌های نسبی
- جداسازی امکانات تولید و مصرف در هر کشور
- افزایش امکانات مصرف برای هر دو کشور طرف مبادله

نظریه هکشر - اوهلین:

مزیت نسبی از تفاوت کشورها در فراوانی منابع تولید آنها تعیین می‌شود. در این مدل تجارت بر درآمد و بازدهی عوامل (نیروی کار و سرمایه) اثر می‌گذارد.

آزادسازی تجارت منجر می‌شود به:

- یکسان‌سازی قیمت‌های نسبی
- تخصیصی شدن بخشی در هر کشور بر اساس مزیت‌های نسبی؛ هر کشور در محصولی تخصص می‌یابد که به‌طور نسبی از عوامل تولید بیشتری برای آن برخوردار است.
- جدایی امکانات تولید و مصرف در هر یک از کشورهای طرف مبادله
- افزایش امکانات مصرف برای هر دو کشور

مقدمه

نظریه‌های اخیر بیشتر بر تفاوت در سطح بهره‌وری بنگاه‌های اقتصادی تاکید دارند که در این حالت آزاد سازی تجارت منجر به این می‌شود که بنگاه‌های دارای بهره‌وری پایین از بازار خارج شوند و بنگاه‌های با بهره‌وری بالا در بازار رشد کنند.

از سوی دیگر تجارت باعث افزایش بهره‌وری بخش‌ها و در نهایت افزایش رشد اقتصادی می‌شود.

زنجیره‌های ارزش جهانی (GVCs)

دستاورد ورود به زنجیره ارزش جهانی برای کشورهای در حال توسعه:

- اولین دستاورد آزادسازی تجارت برای کشورهای در حال توسعه: رشد اقتصادی بخشی را سرعت می‌بخشد.
- باید توجه داشت حرکت به سمت فعالیت‌های با ارزش افزوده بالا که رشد اقتصادی بلند مدت را تقویت می‌کنند به عنوان یک هدف میان‌مدت برای این کشورها مطرح است.
- فعالیت‌های با ارزش افزوده بالا: تحقیق و توسعه (R&D)
- بنابراین برای ارتقای R&D آموزش برای کشورهای در حال توسعه که از نیروی کار فراوان برخوردارند، یک سرمایه‌گذاری حیاتی به‌شمار می‌رود.

Slicing the Apple

Distribution of value for 16 GB Wi-Fi iPad*, 2010

Profit/cost breakdown†, \$ (Share of retail value†, %)

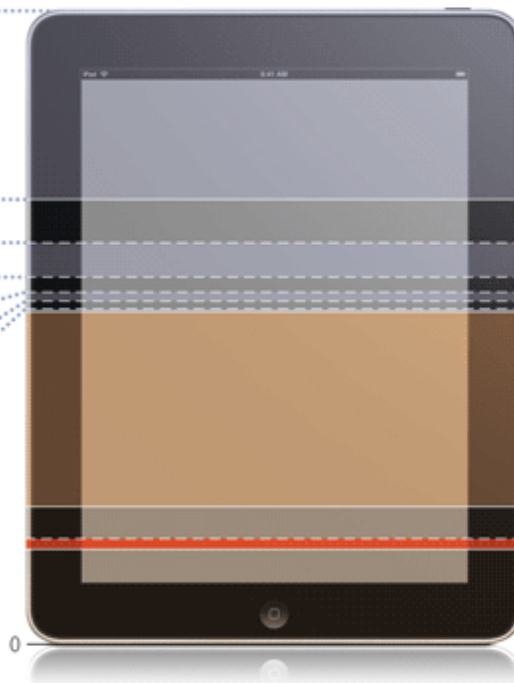
▼ PROFITS

Apple:
150 (30.1)

Subcontractors‡:

South Korea 34 (6.8)
unidentified 27 (5.4)
other United States 12 (2.4)
Japan 7 (1.4)
Taiwan 7 (1.4)
European Union 1 (0.2)

TOTAL RETAIL PRICE:
\$499

▼ COSTS

Materials & components:
Worldwide
154 (30.9)

Labour:
unidentified
25 (5.0)

China
8 (1.6)

Distribution & retail:
Worldwide
75 (15.0)

Source: Kenneth L. Kraemer,
University of California, Irvine

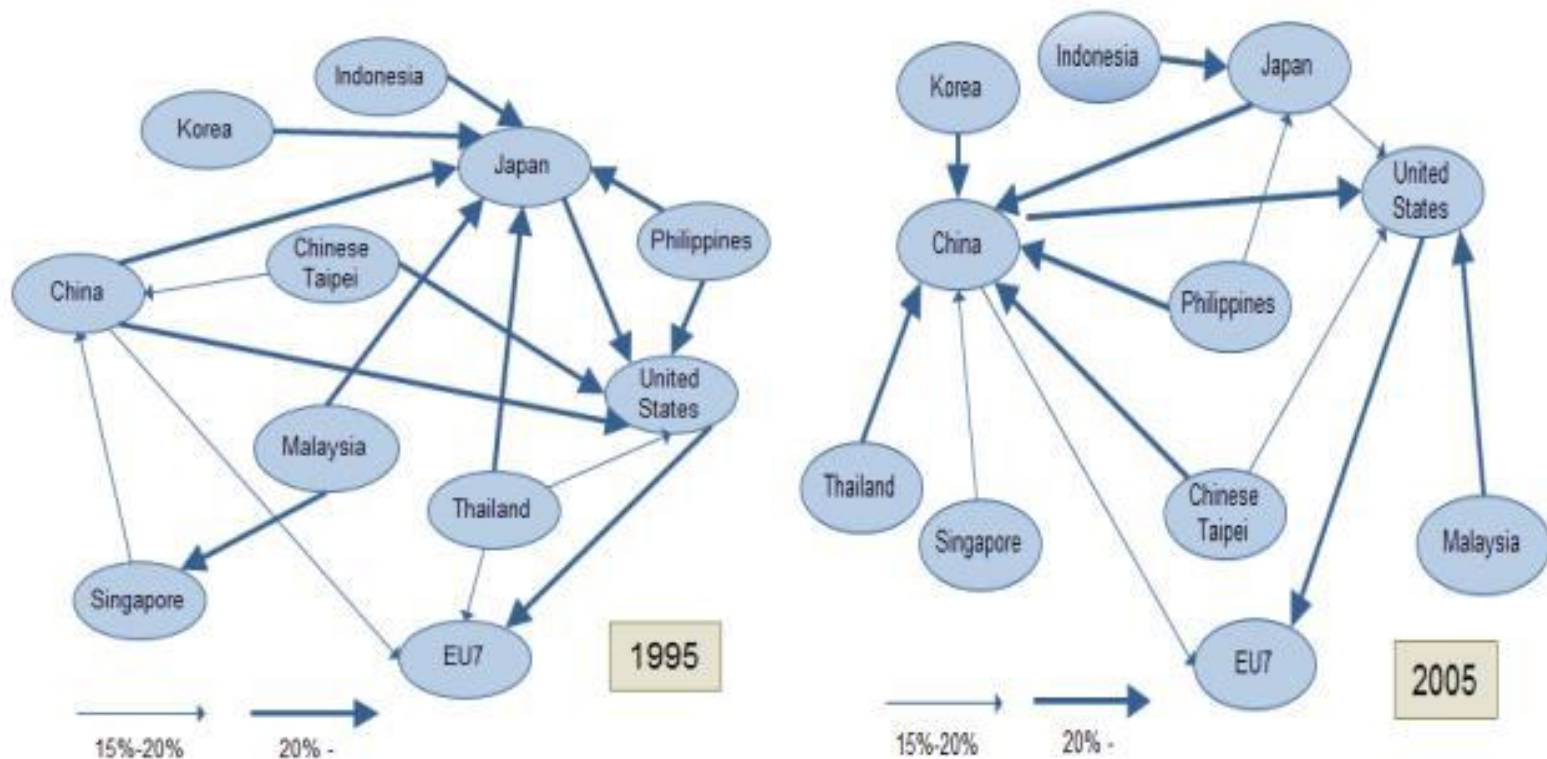
*1st generation, Wi-Fi only version

†Numbers do not add to their respective totals because of rounding

‡Non-labour, components only. Assigned to corporate headquarters

مقدمه

زنجیره‌های ارزش جهانی و تغییر در الگوی تجارت منطقه‌ای

Notes: EU7 is Belgium, Germany, France, Italy, Netherlands, Spain and United Kingdom. Each arrow indicates that a partner's share of a country's total exports is greater than 15%.

۱. حمایت‌های تجاری و آزادسازی

اثرات اقتصادی سیاست‌های تجاری

رایج‌ترین ابزار سیاست تجاری «تعرفه» است که در حقیقت یک نوع مالیات بر کالای وارداتی است.

تعرفه عمدتاً به شکل ارزشی (درصدی از قیمت کالا) است.

- سایر ابزارهای سیاست‌های تجاری عبارتند از:
 - مقررات ضد دامپینگ (در پاسخ به قیمت‌های پایین‌تر از سطح معمول وضع می‌شوند)؛
 - اقدامات مقابله جویانه (در پاسخ به اعطای یارانه‌های خارجی اعمال می‌شوند)؛
 - اقدامات حفاظتی (در پاسخ به افزایش یکباره واردات اعمال می‌شوند).

اثرات اقتصادی سیاست‌های تجاری

- اگرچه بسیاری از کشورها تعرفه را برای ارتقای صنایع نوزاد استفاده می‌کنند، اما شواهد اخیر نشان داده که اعمال تعرفه‌های بالا برای صنایع، در واقع نوعی بالا نگه داشتن هزینه‌های تجاری به‌طور مصنوعی است و بخشی از این صنایع به این دلیل ممکن است هرگز رشد نکنند.

سیاست‌های تجاری و زنجیره‌های ارزش جهانی

- زنجیره‌های ارزش جهانی شبکه‌ای پیچیده‌ای از اتصال سرمایه‌گذاری و تجارت هستند.
- از آنجا که برای تولید یک کالا در طول یک زنجیره ارزش، نهاده‌ها چندین بار از مرزهای کشورها عبور می‌کنند، سیاست‌های تجاری در زنجیره‌ها قادرند اثرات تجمعی بر جای بگذارند.
- به‌عنوان مثال یک ماده خام زمانی که توسط کشوری وارد می‌شود مشمول پرداخت یک نرخ تعرفه می‌شود، ماده خام پروسس شده به عنوان نهاده وارد کشور دیگر می‌شود که در آنجا نیز مشمول یک نرخ تعرفه می‌شود و این زنجیره تا زمان تولید محصول نهایی که وارد بازار مصرف می‌شود و مشمول نرخ تعرفه دیگری می‌شود، ادامه دارد.
- بکارگیری سیاست‌های تجاری در زنجیره‌های ارزش جهانی از پیچیدگی بالاتری برخوردار بوده و ابعاد وسیع‌تری را باید در نظر گرفت.

۲. افزایش منطقه‌گرایی و سیستم چند جانبه

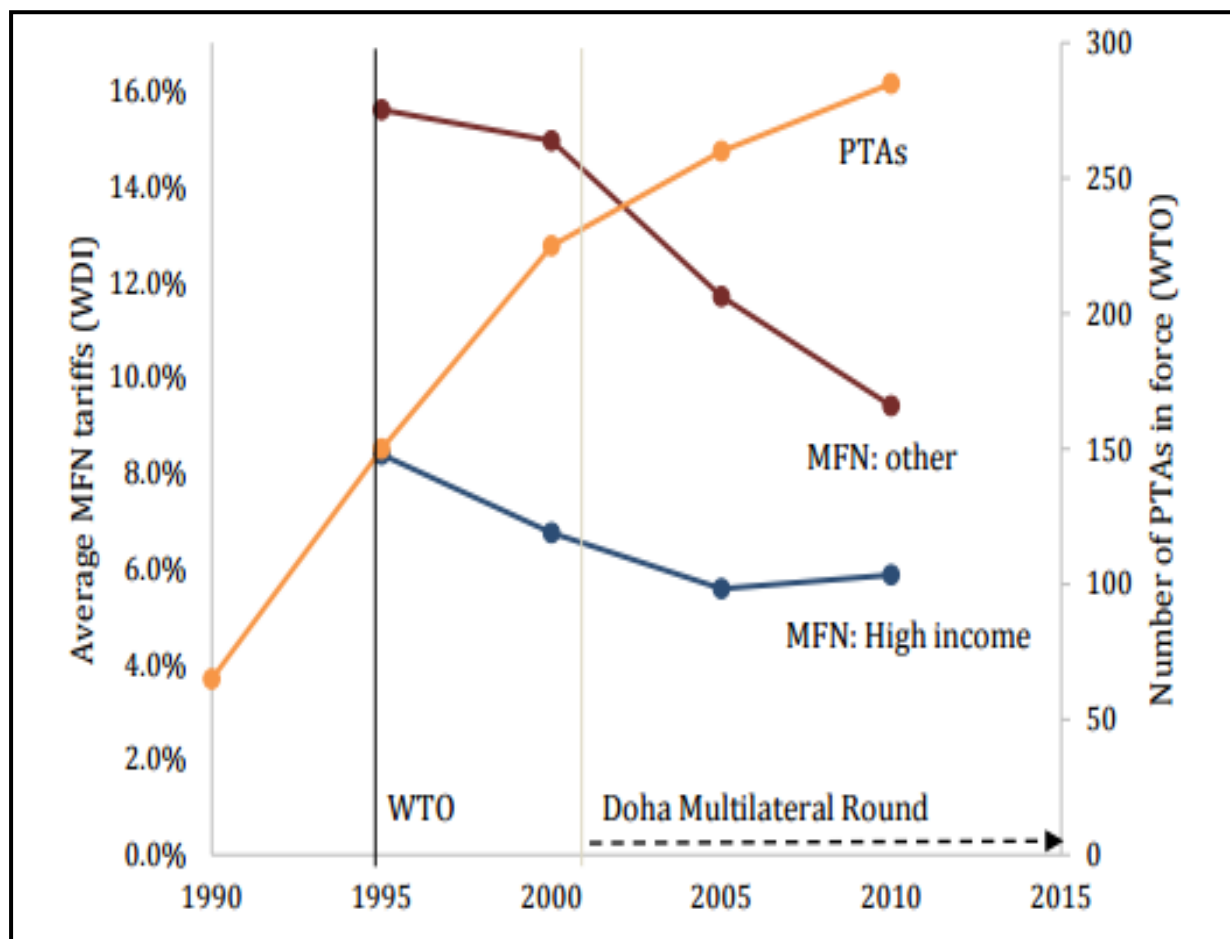
انواع موافقتنامه‌های تجاری

موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی

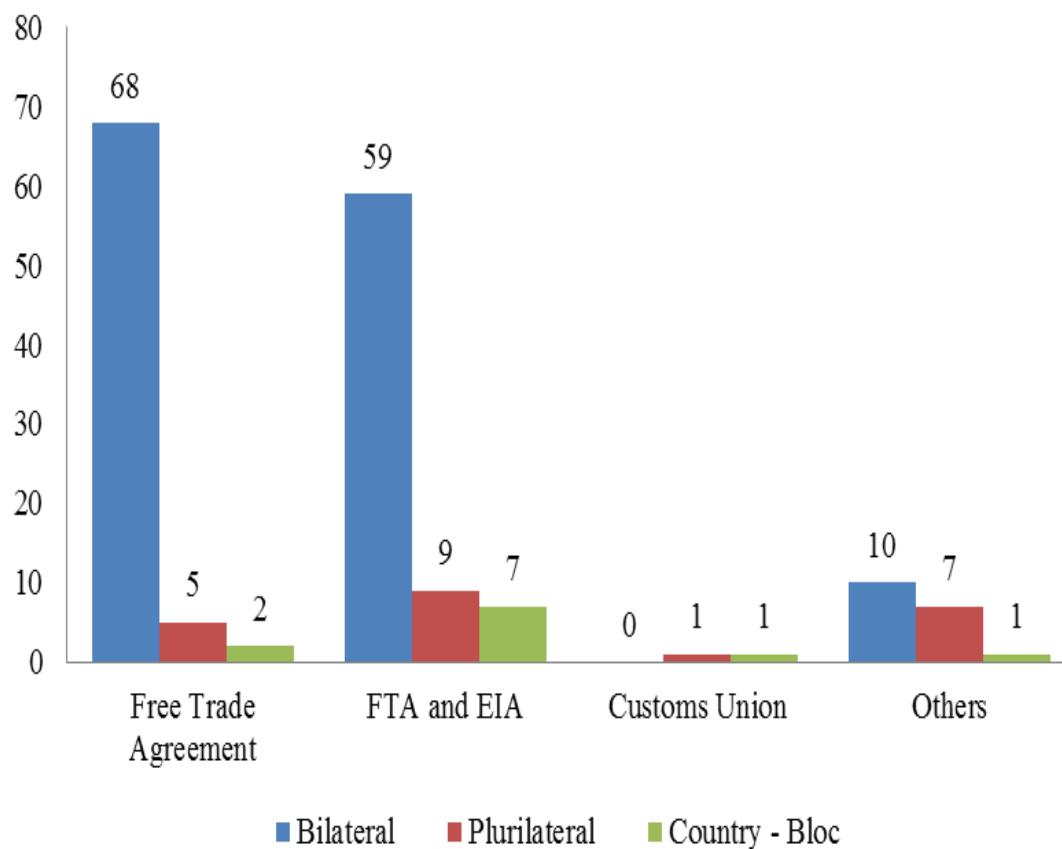
- موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی، قراردادهایی تجاری هستند که بین دو کشور (موافقت‌نامه دوجانبه) و یا چند کشور (موافقت‌نامه چندجانبه) امضاء می‌شوند که در قالب آن طرف‌های عضو به اعطای امتیازات تعرفه‌ای (حذف یا کاهش تعرفه) به یکدیگر درخصوص فهرست کالاهای موافقت شده، می‌پردازند.
- فارغ از تبعات مثبت آن در افزایش حجم تجارت بین طرفین ذینفع، در افزایش حجم تجارت جهانی نیز نقش دارند.
- با افزایش موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی، سطح تعرفه‌های MFN در طی زمان کاهش یافته است.

موافقتنامه‌های تجارت ترجیحی

منبع: لیماؤ، ۲۰۱۶

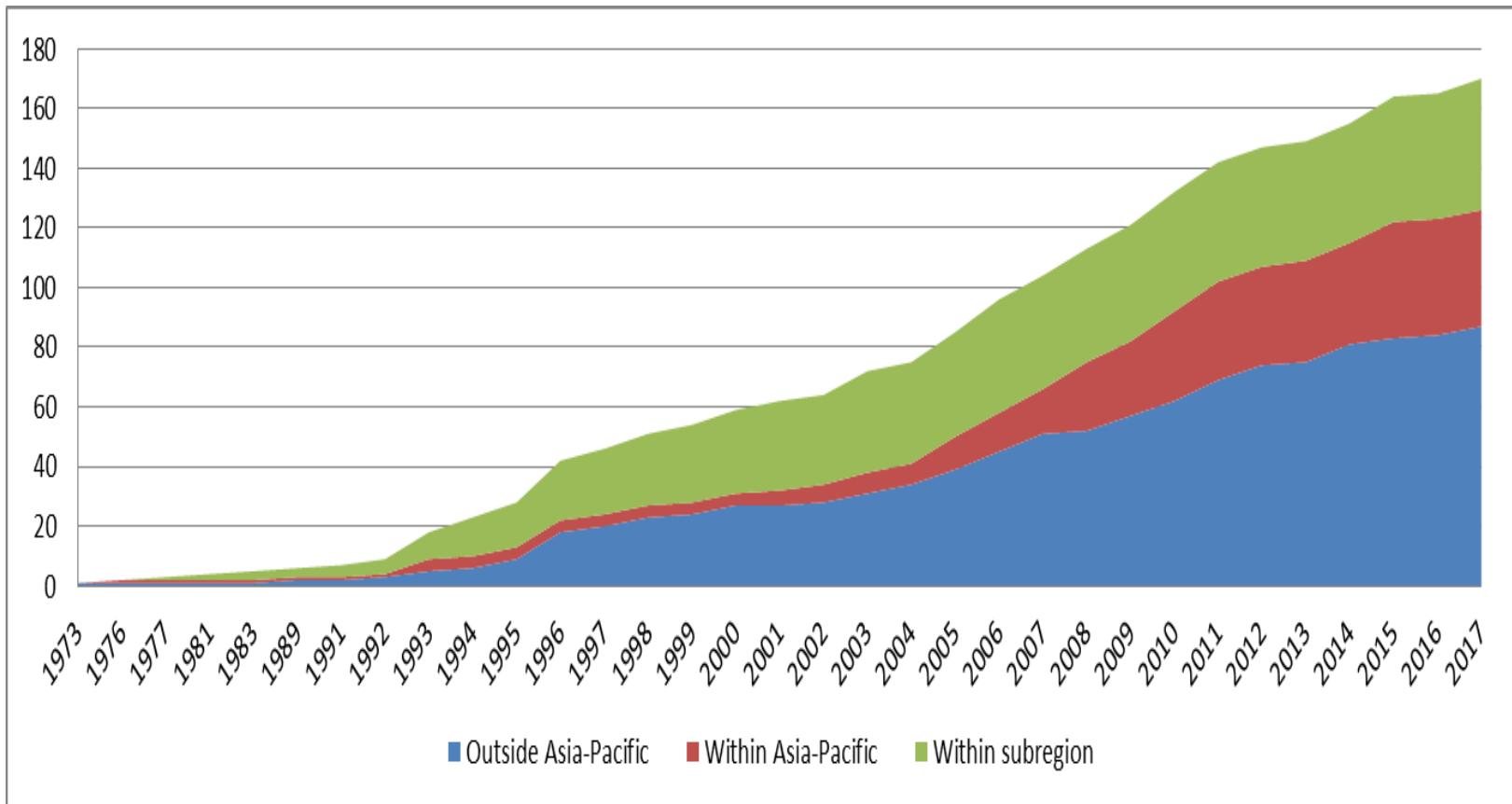
موافقتنامه‌های تجارت ترجیحی در حال اجرا بر اساس نوع و دامنه تا ۳۱ می ۲۰۱۷

موافقتنامه‌های تجارت منطقه‌ای در آسیا و اقیانوسیه

- تا ماه می ۲۰۱۷ تعداد ۲۵۷ موافقتنامه تجارت منطقه‌ای در آسیا و اقیانوسیه اعم از در حال اجرا، امضا شده و یا مورد مذاکره وجود داشته است.
- تعداد موافقتنامه‌های منطقه‌ای در حال اجرا در جهان تا سال ۲۰۱۷، ۲۷۴ عدد بوده که ۱۷۰ مورد از آنها (حدود ۶۶ درصد) مربوط به آسیا و اقیانوسیه است.
- ۱۵ مورد امضا شده اما به مرحله اجرا نرسیده است.
- ۷۲ مورد تحت مذاکره بوده اند
- ۸۸/۲ درصد موافقتنامه‌های تجارت آزاد و موافقتنامه‌های همگرایی اقتصادی (EIA)
- ۱۰/۶ درصد از موافقتنامه‌های تجارت ترجیحی در حال اجرا را موافقتنامه‌های خدمات تشکیل می‌دهند.
- تنها ۱/۲ درصد از این موافقتنامه‌ها را اتحادیه‌های گمرکی تشکیل می‌دهد.

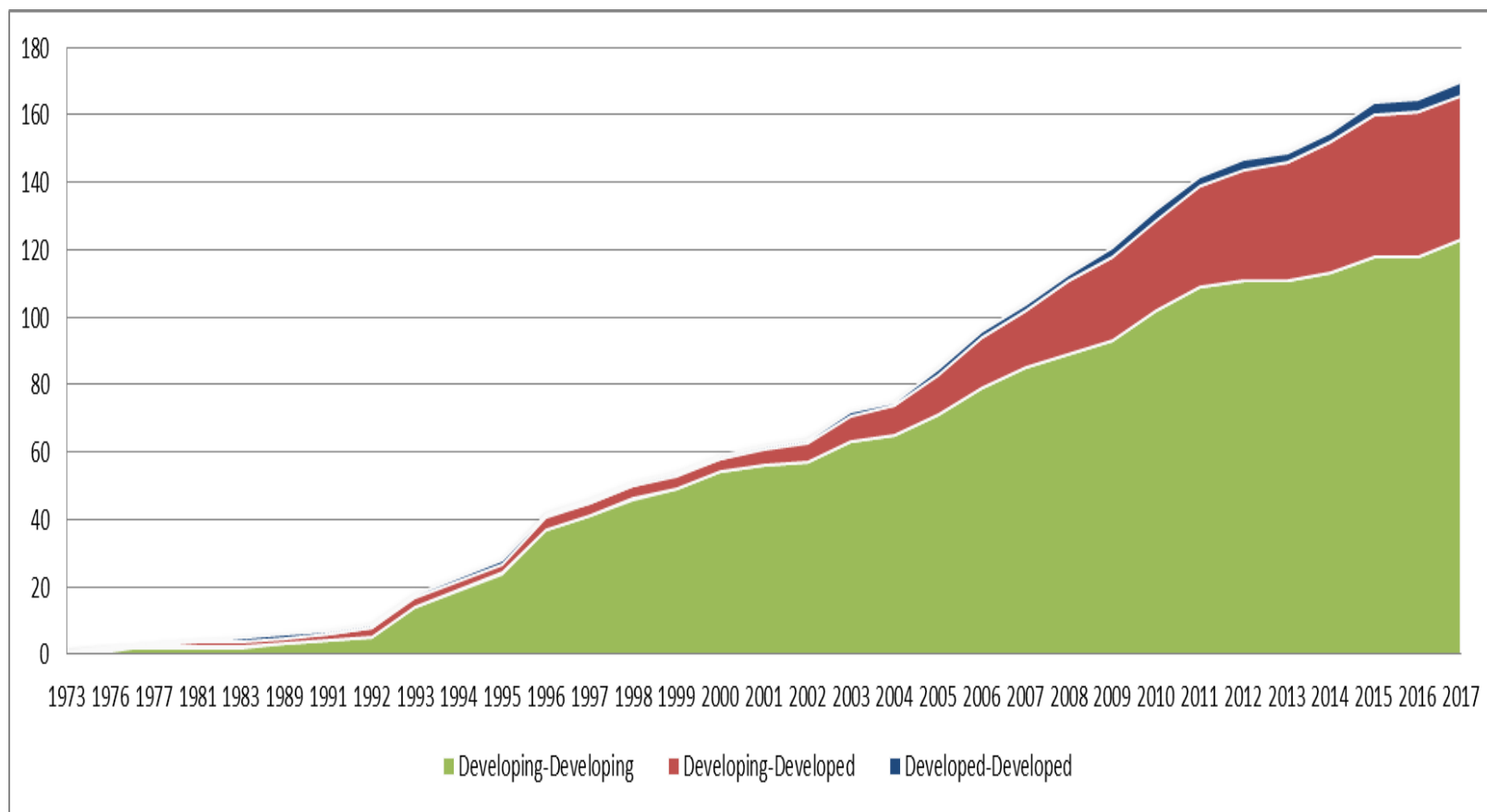
تعداد تجمعی موافقتنامه‌های تجارت ترجیحی (اعلام شده یا اعلام نشده به سازمان جهانی تجارت) که در آسیا و اقیانوسیه بر اساس منطقه در حال اجراست

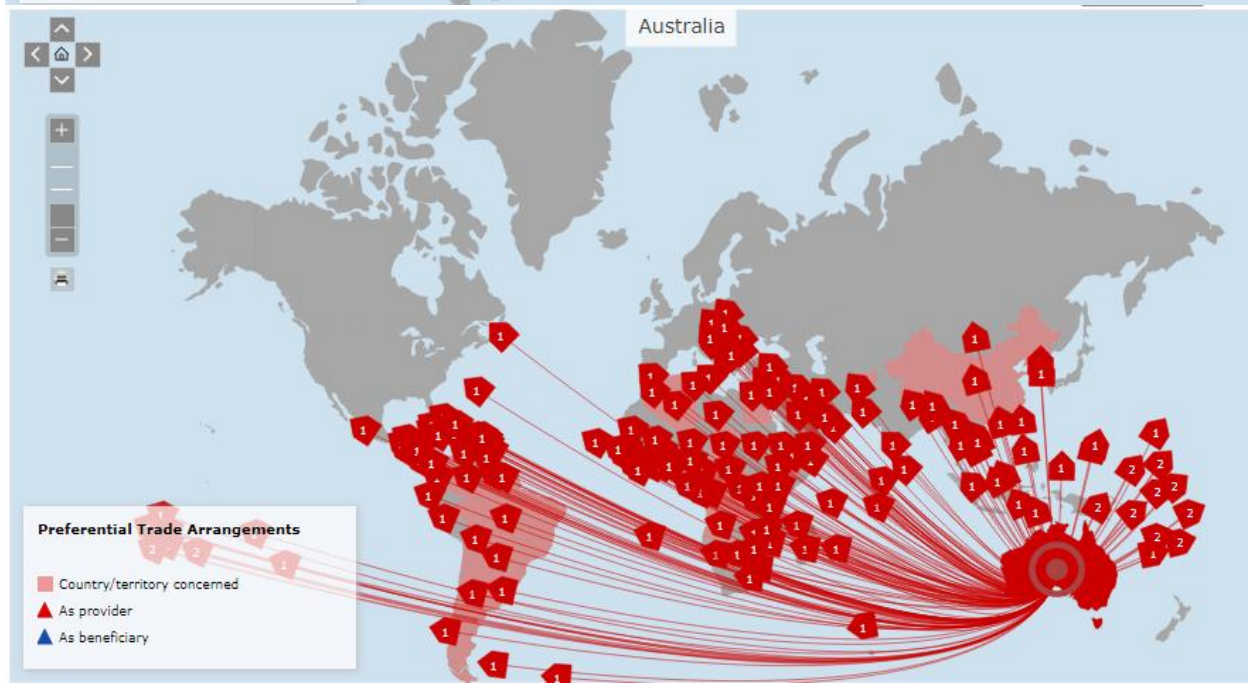
• اعضای آسیا و اقیانوسیه در اسکاپ به پنج منطقه تقسیم می‌شود: شرق و شمال شرق آسیا، شمال و مرکز آسیا، جنوب شرق آسیا، جنوب و جنوب غرب آسیا، اقیانوسیه.

• source: ESCAP calculation based on APTIAD data

تعداد تجمعی موافقتنامه‌های تجارت ترجیحی (اعلام شده یا اعلام نشده به سازمان جهانی تجارت) که در آسیا و اقیانوسیه در حال اجراست

Source: ESCAP calculation based on APTIAD data

۳. اصول، رویکردها و روش‌های مذاکره در موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی

قوانین سازمان تجارت جهانی برای موافقتنامه‌های تجاری

GATT Art. XXIV

- قوانین اصلی GATT، ۱۹۹۴، مفاهیم
- حداقل‌های لازم برای PTA را ارائه می‌دهد. (در زمینه کالاها)
- حذف حقوق گمرکی و سایر مقررات تجاری
- در یک دوره زمانی معین شده (حدود ۱۰ سال)*
- عدم افزایش حقوق گمرکی برای سایر کشورهای غیر عضو

Enabling Clause

- دور توکیو (۱۹۷۹)، قوانین تجارت ترجیحی بین کشورهای در حال توسعه
- تحت این مقررات کشورهای در حال توسعه می‌توانند:
- برای کاهش (و نه حذف) تعرفه‌ها و سایر موانع تجاری موافقت کنند؛
- در پوشش بخش‌های منتخب آزادی انتخاب دارند.

GATS Art. V

- حداقل‌های لازم برای PTA را ارائه می‌دهد. (در زمینه خدمات)
- پوشش تمامی بخش‌های معین شده در موافقتنامه و حذف تمامی تبعیض‌های بخشی
- عدم افزایش در سطح حمایت در مقابل کشورهای غیر عضو در موافقتنامه
- در جایگاه کشورهای در حال توسعه طرفین موافقتنامه هستند، انعطاف‌پذیری در تعیین شرایط می‌تواند وجود داشته باشد.

سیستم تجارت چندجانبه و آزادسازی ترجیحی

سیستم تجارت چند جانبه بایستی شرایط زیر را رعایت کند:

- عدم ایجاد تبعیض

- بین کشورها

- بین کالاهای خارجی و داخلی

- موانع تجاری در هنگام مذاکره کاهش یابند.

- رعایت اصل شفافیت و قابل پیش‌بینی بودن

- افزایش رقابت‌پذیری

- منافع کشورهای کمتر توسعه یافته (بر اساس قوانین سازمان) در نظر

گرفته شود.

طراحی یک موافقت‌نامه تجارت ترجیحی جامع

■ یک موافقت‌نامه تجارت ترجیحی جامع موارد زیر را در بر می‌گیرد:

- ۱- تجارت کالاها: کالاهای واسطه‌ای و کالاهای نهایی
- ۲- تجارت خدمات
- ۳- سرمایه‌گذاری
- ۴- تسهیل تجارت
- ۵- خریدهای دولت
- ۶- حقوق مالکیت معنوی
- ۷- نیروی کار و
- ۸- محیط زیست

طراحی یک موافقتنامه تجارت ترجیحی جامع

۱- تجارت کالا؛ کالاهای واسطه‌ای

- به‌عنوان نهاده در زنجیره‌های ارزش محسوب می‌شوند.
- تجارت کالاهای واسطه‌ای به موانع تجاری حساسیت بیشتری دارد.
- تجارت کالاهای واسطه‌ای از اهمیت بالایی در سطح منطقه‌ای برخوردار است.
- تجارت کالاهای واسطه‌ای برای کشورهای نوظهور و اقتصادهای کوچک فرصتی فراهم می‌کند تا در تولید نهاده‌ها تخصصی شوند.

طراحی یک موافقتنامه تجارت ترجیحی جامع

۱- تجارت کالا؛ کالاهای نهایی

کالای نهایی به‌طور ذاتی با مفهوم تولید ناخالص داخلی و ارزش افزوده در ارتباط است.

- در این حالت تولید ناخالص داخلی می‌تواند از مجموع ارزش افزوده همه تولیدکنندگان به دست آید.

طراحی یک موافقتنامه تجارت ترجیحی جامع

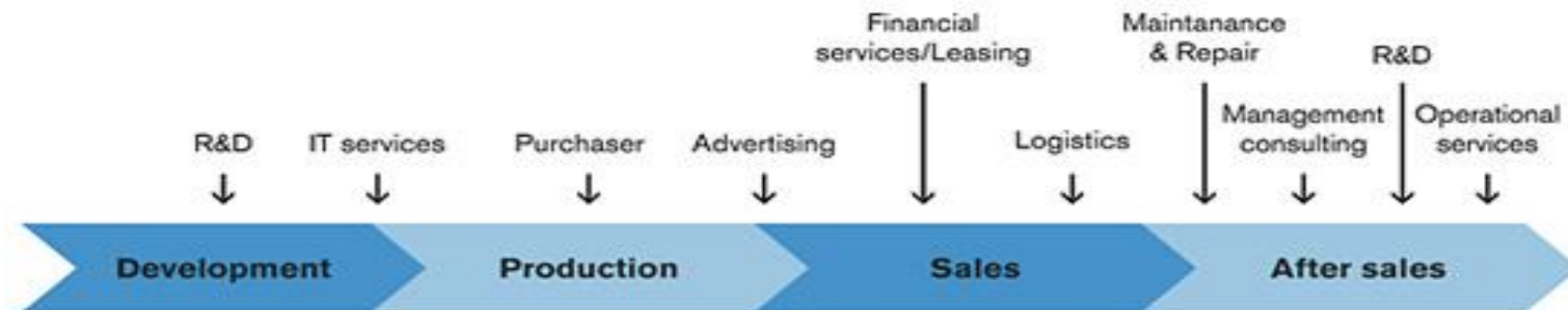
۲- تجارت خدمات:

- تفاوت تجارت خدمات و تجارت کالا در این است که کالا در مرز کنترل می‌شود و خدمات از طریق مقررات ملی کنترل می‌شود.
- تجارت خدمات بوسیله تعهدات مندرج در موافقتنامه عمومی تجارت خدمات (GATS) کنترل می‌شود:
- موافقتنامه فوق دستورات کلی و ضوابط مرتبط با حوزه‌ها و مسایل خاص را برای تعهدات معرفی می‌کند.

طراحی یک موافقتنامه تجارت ترجیحی جامع

خدمات:

خدمات نقش مهمی در اتصال حلقه‌های زنجیره‌های ارزش جهانی ایفا می‌کند.
خدمات به هریک از بخش‌های زنجیره، به‌طور نامحسوس ارزش اضافه می‌کند.

طراحی یک موافقتنامه تجارت ترجیحی جامع

۳- سرمایه‌گذاری:

- کشورها به‌طور روزافزون مقررات سرمایه‌گذاری را به موافقتنامه‌های تجارت خود وارد می‌کنند.
- حرکت از سمت موافقتنامه‌های تجارت دوجانبه به سمت چند جانبه سرمایه‌گذاری را به مؤلفه کلیدی در این موافقتنامه‌ها بدل کرده است.
- اهداف اصلی مقررات سرمایه‌گذاری عبارتند از:
 - رعایت اصل عدم تبعیض در سرمایه‌گذاری
 - رعایت حداقل استاندارد بر اساس رفتار منصفانه و مناسب با سرمایه‌گذاران خارجی
 - جلوگیری از سوء استفاده و جبران خسارت

طراحی یک موافقتنامه تجارت ترجیحی جامع

۴- تسهیل تجارت:

- موضوع اصلی قوانین تسهیل تجارت کاهش هزینه‌های تجارت بین شرکای تجاری از طریق ساده‌سازی و استاندارد سازی روش‌های موجود است.
- از جمله مصادیق تسهیل تجارت می‌توان به ایجاد پنجره واحد برای شفافیت در تجارت، الزامات قابل پیش‌بینی از جمله اعلام قوانین و مقررات، رعایت عدم تبعیض، الزامات مقابله با فساد و ارتقای زیرساخت‌های دیجیتال اشاره کرد.
- اصلاحات اساسی نهادی و قانونی مانند قوانین تجارت الکترونیک

طراحی یک موافقتنامه تجارت ترجیحی جامع

۵- خریدهای دولت (تدارکات):

- دولت‌ها مسئول خریدهای عمده و حساب‌های بزرگ برای مقادیر قابل توجه تجارت هستند. از اینرو مقررات خریدهای دولت با هدف:

— کسب اطمینان از اینکه دولت‌ها رفتار غیرمنصفانه نسبت به فروشندگان خارجی انجام نمی‌دهند.

وضع شده‌اند.

به‌طور کلی، این قوانین در موافقتنامه‌های تجاری فرصت‌های حمایت‌گرایی خارج از حدود تعهدات و همچنین فساد را کاهش داده و تخصیص منابع را بهبود می‌بخشد.

طراحی یک موافقتنامه تجارت ترجیحی جامع

۶- حقوق مالکیت معنوی:

- از سال ۲۰۰۰ موافقتنامه‌های تجارت دوجانبه با کشورهای توسعه‌یافته شامل موضوعی با عنوان حقوق مالکیت معنوی شدند که عبارت از ثبت اختراع، کپی‌رایت، علائم تجاری، علائم جغرافیایی و... هستند.
- حق مالکیت معنوی به‌منظور تشویق نوآوری و R&D از طریق اعطای انحصار موقت صورت می‌گیرد.
- در حوزه تجاری، حق مالکیت معنوی برای حمایت از سرمایه‌گذاری‌های پنهان صورت می‌گیرد.

طراحی یک موافقتنامه تجارت ترجیحی جامع

۷- حقوق نیروی کار:

- به‌طور مشخص مفاد قانون نیروی کار در موارد زیر کاربرد دارد:
 - ممانعت از کار کودک
 - ممانعت از اعمال کار اجباری
 - از بین بردن تبعیض در اشتغال
 - حمایت از فعالیت آزاد انجمن‌ها

۸- محیط زیست:

- تجارت مدرن مستلزم توجه به اثرات زیست محیطی در هر مرحله شامل تولید، حمل و نقل و توزیع و مصرف است.
- موافقتنامه‌های تجاری به‌طور مستقیم شامل مقررات زیست محیطی نیستند. این قوانین به‌طور معمول در موافقتنامه‌های جانبی (مانند NAFTA درخصوص همکاری‌های زیست محیطی) تدوین می‌شوند.

فرایند انجام مذاکره

۱- الزامات قبل از مذاکره:

- ✓ مطالعه مزایای تعهدات
- ✓ مشاوره در داخل دولت؛ بحث درخصوص مطالعات انجام شده
- ✓ تصمیم‌گیری برای شروع مذاکره؛ فرایند داخلی
 - ✓ مجوز
 - ✓ رویکرد
 - ✓ دوره زمانی
- ✓ نحوه شروع مذاکرات
- ✓ مشورت با بخش خصوصی

فرایند انجام مذاکره: ملاحظات

- جمع‌آوری مدارک و مستندات تحلیلی و پژوهشی
- شناسایی موقعیت‌های برنده - برنده (تجارت یک بازی صفر و صد نیست)
- شناسایی حامیان بالقوه در میان ذینفعان داخلی و خارجی
- شناسایی ذینفعان مخالف و اقدام برای رفع نگرانی
- ایجاد مطلوبیت، مشروعیت و انصاف از نتایج پیشنهادی

فرایند انجام مذاکره

۲- مشاوره برای مذاکره:

✓ مطالعه متون حقوقی

- درون دولت
- سیاستگذاران
- وزارت دادگستری
- اتاق‌های فکر

✓ بررسی درخواست‌ها و پیشنهاده‌ها

- درون دولت
- بخش خصوصی
- سیاستگذاران
- جامعه مدنی

فرایند انجام مذاکره: اقدامات در حوزه داخلی و خارجی

داخلی

- همفکری ذینفعان با:
 - بخش دولتی و خصوصی
 - جامعه مدنی
 - گروه مصرف‌کنندگان
- همتراز کردن نتایج با سیاست‌های داخلی کشور

خارجی

- تعیین:
- مذاکره کنندگان اصلی
- گروه‌های فرعی در جلسات عمومی
- گروه‌های کاری برای مسایل تخصصی و فنی

ذینفعان چه کسانی هستند؟

داخل دولت

- مجلس
- مراکز اجرایی
- کابینه دولت
- وزارتخانه‌ها و دپارتمان‌ها
- ادارات
- سیاستگذاران
- دولت‌های محلی و استانی
- شهرداری‌ها و سایر ادارات

مواردی که ذینفعان بر
سر میز مذاکره قرار
می‌دهند:

منافع تجاری
ملاحظات اجتماعی
اثرات اقتصادی
ملاحظات زیست‌محیطی
ابعاد سیاستی
ابعاد حقوقی
نظرات عمومی، ارزش‌های
اخلاقی و فرهنگی

خارج از دولت

- بخش خصوصی
- شرکت‌ها
- اشخاص حقیقی
- انجمن‌ها
- خوشه‌ها
- نهادهای مدنی
- سازمان‌های پژوهشی یا اتاق‌های فکر

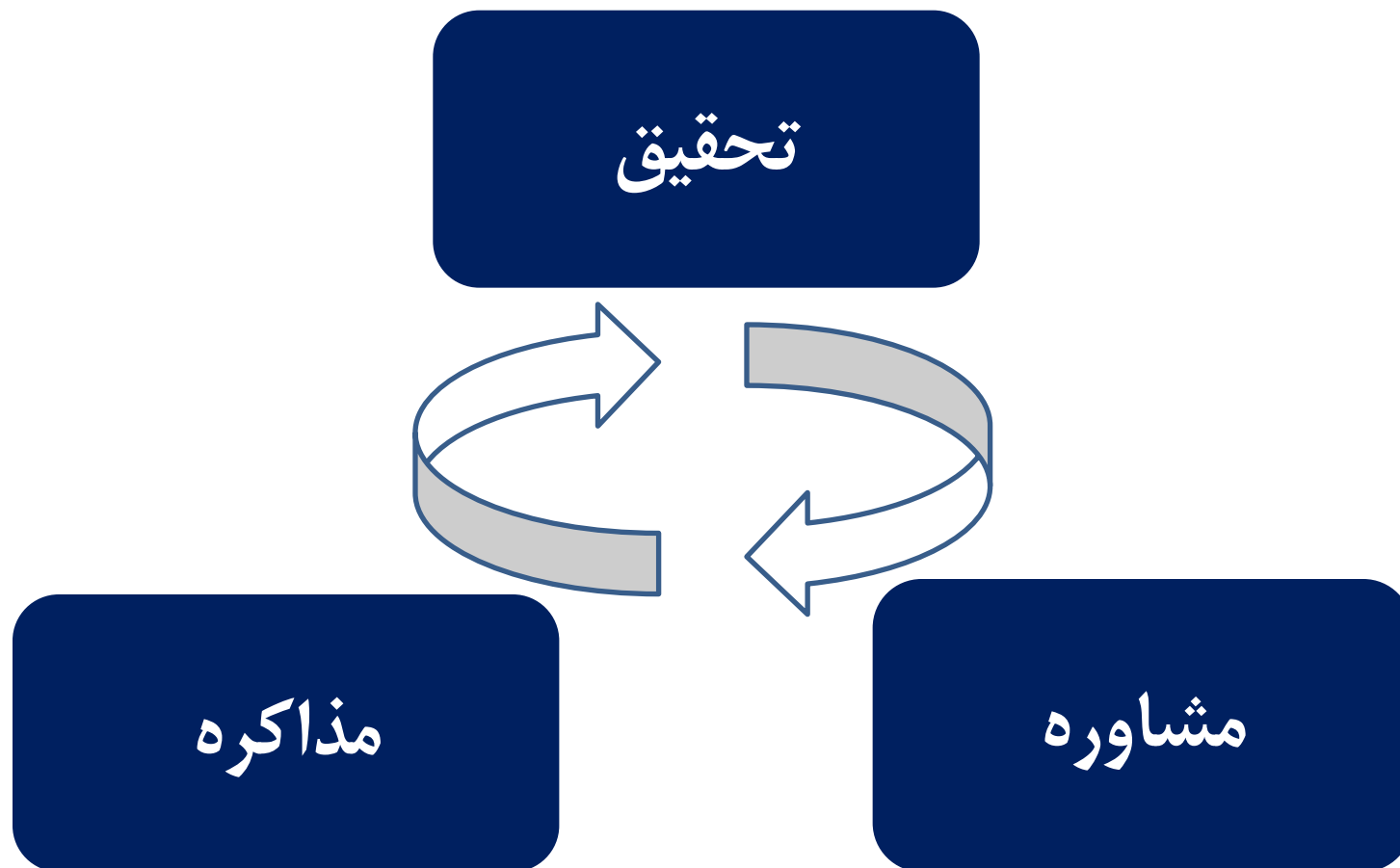
فرایند انجام مذاکره: هماهنگی

- چانه‌زنی بخش کوچکی از مذاکرات تجاری است.
 - مذاکره کنندگان بخش اعظم منابع را به:
 - جمع‌آوری داده‌ها و ارزیابی گزینه‌ها
 - هماهنگی با بخش دولتی
 - هماهنگی با بخش خصوصی
 - اصلاح قوانین و تصویب قوانین مورد نیاز
 - پیاده‌سازی و مرور اقدامات انجام شده
- اختصاص می‌دهد.

فرایند انجام مذاکره: چگونگی مذاکره و زمان آن

- تشکیل یک گروه مشاوره کارشناسی در مراحل اولیه مذاکره
- تنظیم قرار ملاقات‌ها پیش از شروع مراحل مذاکره

چرخه مذاکره

۴. اجرا و ارزیابی

ارزیابی منافع و زیان‌های موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی با استفاده از مدل‌های اقتصادی

- مدل‌های اقتصادی می‌توانند به سیاست‌گذاران در زمینه پیش‌بینی و محاسبه سود و زیان بخش‌های مختلف موافقت‌نامه‌های تجارت ترجیحی کمک کنند:
 - از دست دادن بخشی از درآمدها مانند درآمدهای تعرفه‌ای
 - هزینه (موقتی) ناشی از بیکاری عوامل تولید (نیروی کار و سرمایه)
 - افزایش هزینه حقوق مالکیت معنوی منابع
 - منافع حاصل از انجام تجارت:
 - ✓ منافع ثابت مانند افزایش رفاه مصرف‌کننده
 - ✓ منافع پویا مانند ارتقای بهره‌وری
- اندازه و جایگاه تغییرات در سود و زیان حاصل از موافقت‌نامه موثر است.

۵. مدیریت آثار آزادسازی تجارت؛ توصیه‌ها و تنظیم تجارت

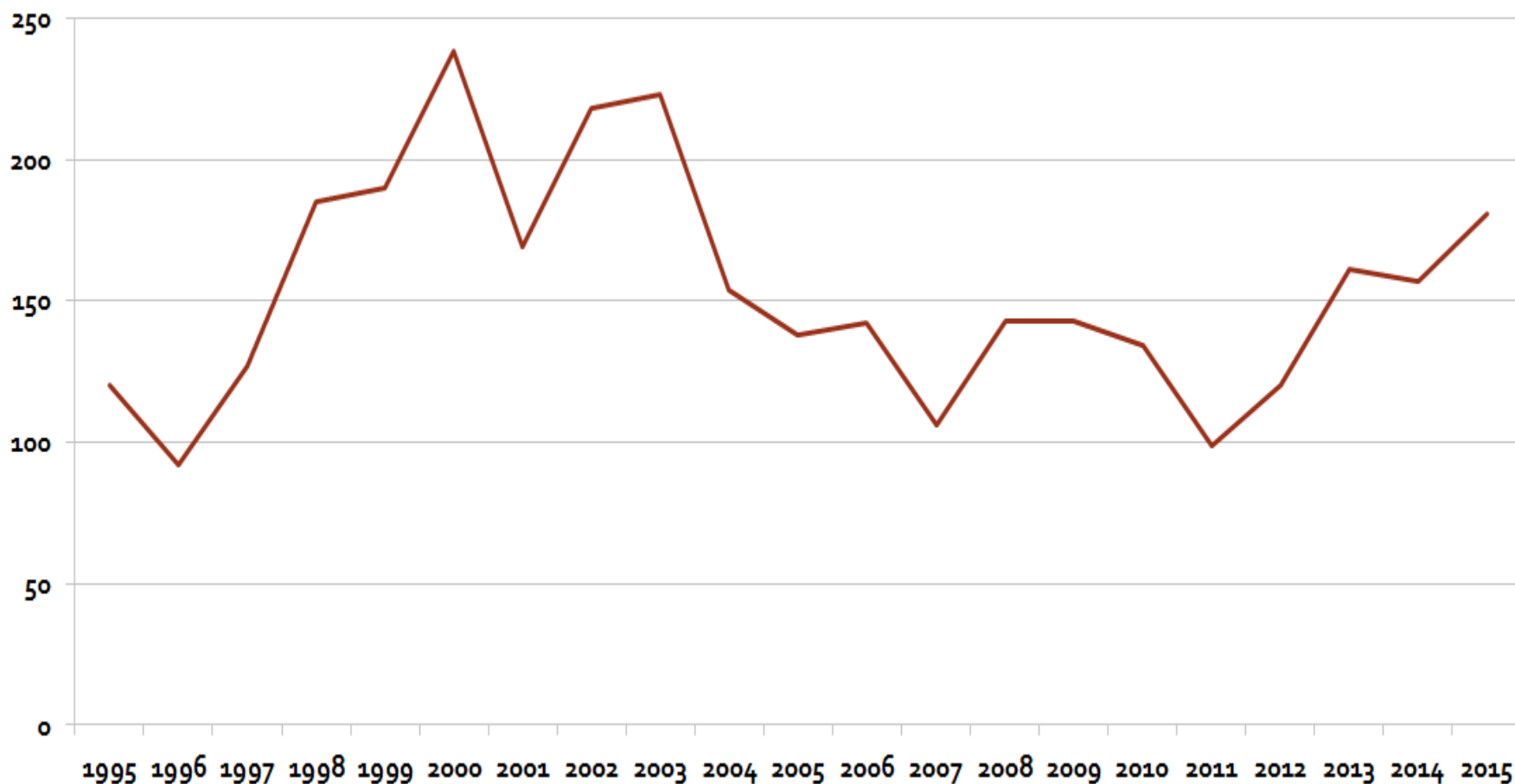
توصیه‌های تجاری برای عدم اجرای تعهدات توسط GATT/WTO

- اقدامات ضد دامپینگ
- اقدامات حفاظتی
- اقدامات مقابله جویانه (وضع عوارض) در مقابل اعطای یارانه

شرایط انجام اقدامات ضد دامپینگ

- دامپینگ در حال انجام باشد.
- صنایع داخلی با آسیب‌های مادی مواجه باشند.
- علت آسیب‌های صنایع واردات کالای دامپینگ باشد. در این حالت باید تمام عوامل اقتصادی مرتبط مانند فروش، سود، ستانده، سهم بازار، بهره‌وری، جریان نقدی، موجودی انبار، اشتغال و دستمزد و شاخص‌های موثر بر صنعت مورد نظر ارزیابی شود.

روند اقدامات ضد دامپینگ از سال ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۵

- کشورهای هند، ایالات متحده، اتحادیه اروپا، برزیل و آرژانتین کشورهایی هستند که از اقدامات ضد دامپینگ استفاده کرده‌اند.

اقدامات حفاظتی

- اقدامات حفاظتی درخصوص افزایش قابل توجه واردات کالا به میزانی که به صنعت داخل آسیب رسانده است، کاربرد دارد.
- محدودیت‌های مقداری بر واردات کالای مورد نظر برای دوره زمانی معین که در حالت معمول ۴ سال، در موارد استثناء ۶ سال و برای کشورهای در حال توسعه حداکثر تا ۱۰ سال، از مصادیق اقدامات حفاظتی است.

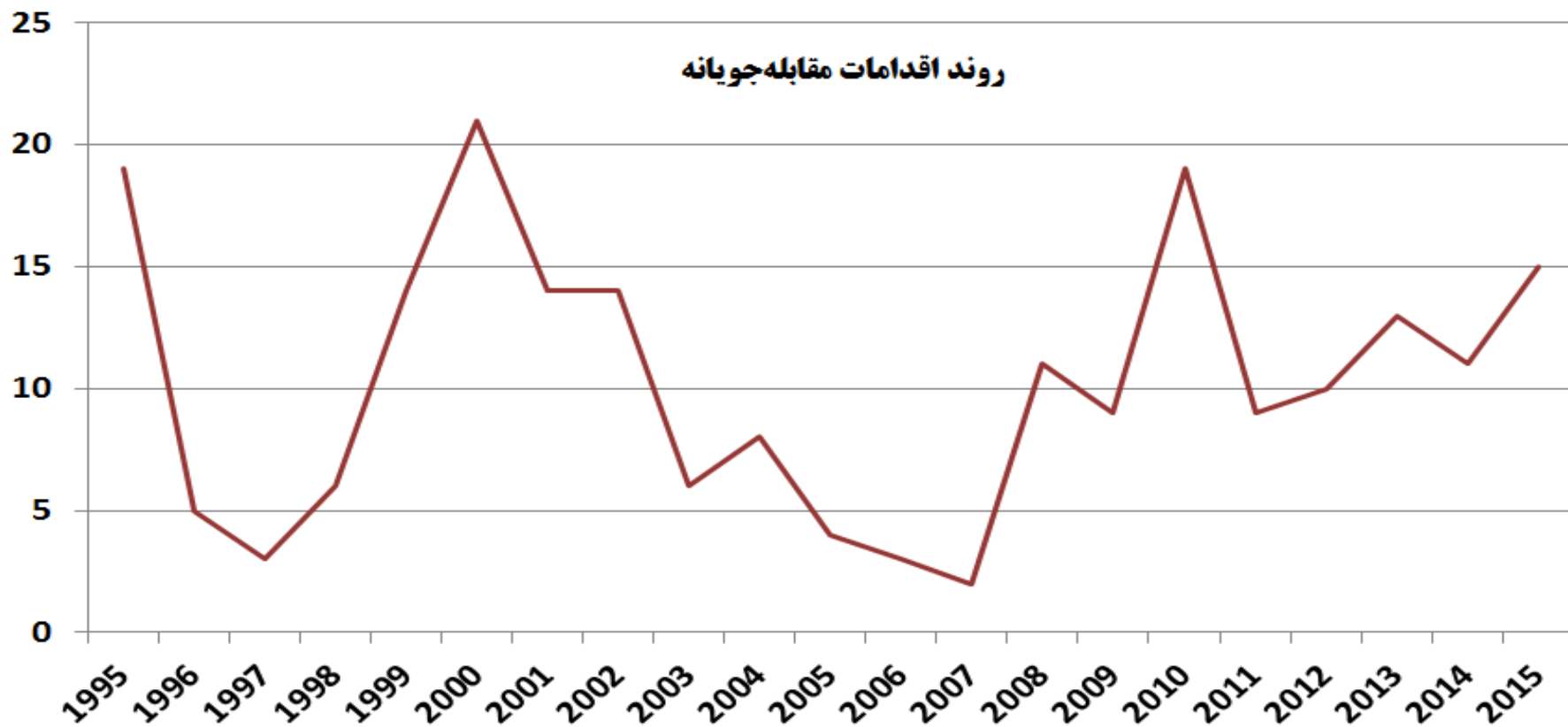
روند اقدامات حفاظتی به کار برده شده از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۱۵

- کشورهای چین، هند، کره، ایالات متحده و اندونزی کشورهایی هستند که از اقدامات حفاظتی استفاده کرده‌اند.

اقدامات مقابله جویانه (وضع عوارض) در مقابل اعطای یارانه

- یارانه صادراتی و یارانه به کالای وارداتی به منظور تولید کالای صادراتی، از مصادیق یارانه‌های ممنوع هستند.
- کشورهای چین، هند، کره، اندونزی و ایالات متحده از جمله کشورهایی هستند که از اقدامات مقابله جویانه استفاده کرده‌اند.

با سپاس از توجه شما